

[Socialministeren.]

Når jeg ikke har ønsket at gå længere ned end til de 85 pct., skyldes det som tidligere nævnt, at jeg ikke finder, at den understøttelse, der kan ydes et ægtepar uden børn, bør være lavere, end den vil blive efter denne grænse. Jeg vil gerne igen understrege, at de 85 pct. er en maksimumsgrænse, og at de sociale udvalg jo i hvert enkelt tilfælde bedømmer de pågældendes trang. Blandt de spørgsmål, de sociale udvalg må tage i betragtning ved udmåling af hjælpen, er altså spørgsmålet om hjælpens størrelse i forhold til arbejdsløshedsunderstøttelsen, jfr. § 293, stk. 1, i lov om offentlig forsorg, og jeg har tillid til, at de sociale udvalg også vil tage dette hensyn med i deres vurdering.

Men nu forstår jeg på det ærede medlem hr. Søren Andersen, at det ikke så meget er de 85 pct. og dette med, at der eventuelt kan blive tale om, at en kommunehjælpsunderstøttet får det samme som en arbejdsløs. Nu kom det rigtigt frem, hvad det er, venstre og de konservative faktisk tilstræber, nemlig ikke at give dem, der ingen børn har, mere end 80 pct. Dertil er det jeg siger, at efter venstres og de konservatives forslag ville disse familier få en så ringe kommunehjælpsunderstøttelse, at der ville blive tale om en maksimumsbedømmelse på 20 pct. under, hvad der er gældende for alders- og invaliderentemodtagere, og for deres vedkommende er vi dog enige.

Johs. Christiansen: I anledning af det ærede medlem hr. Søren Andersens bemærkninger til mig skal jeg meget gerne oplyse, at der ikke i min gruppe har været eller er nogen bekymringer med hensyn til dette lovforslag. Jeg sagde allerede ved første behandling, at vi kunne støtte lovforslaget; denne linje har vi opretholdt under sagens videre behandling, og jeg ved heller ikke, hvilke bekymringer der egentlig skulle ride os, for som jeg mange gange har sagt i denne forbindelse, er det, der her fastlægges, kun en maksimumsgrænse, inden for hvilken kommunalbestyrelserne kan yde hjælp i det enkelte trangtilfælde. Jeg har sagt — og det står jeg ved — at jeg har tillid til, at kommunalbestyrelserne og de sociale udvalg vil administrere loven med den ansvarsbevidsthed og den samvittig-

hedsfuldhed, hvormed vi herinde ventter de skal gøre det.

Søren Andersen: Jeg synes efterhånden, det ser ud til, at den højtærede minister og de to partier, som står bag ham i denne sag, er rede til at skabe rimelige forhold for de få familier med de mange børn, men ikke vil være med til at skabe rimelige forhold, når det drejer sig om de mange. Vi finder, det vil være det rigtigste, at 80 pct.-reglen virker over hele linjen, og jeg tror også, man fra sagkyndig side vil mene, at det er langt det bedste. Man kan nemlig ikke nøjes med at tage tallene råt; når man sammenligner, må man tage med i betragtning, at af kommunehjælp betales der ingen skat, og at man heller ikke skal betale bidrag til sin fagforening for at få kommunehjælp.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem glemmer stadig væk det, der dog er det vigtigste, når der er tale om kommunehjælp, nemlig at de pågældende skal tilbagebetale den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 80 stemmer; 59 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Jeg skal lade de to næste sager på dagsordenen udgå.

Man gik derefter til:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af arv og gave (adoptionsforhold).

(Første behandling findes i tidenden sp. 2506, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 255).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.